

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203820
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114203820.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovanej E. R., Š. K. Y. N., Q. U. Y. XXXX, W., toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenej JUDr. Soňou Olišovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava - Staré mesto, IČO 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 512,60 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 64,88 €| k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 512,60 € s vyčísleným úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.03.2010 do 20.12.2011 v sume 40,27 €, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 512,60 € od 21.12.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenej dlžnej sumy zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2007 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO 00 151 653, a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o úvere poskytol žalovanej peňažné prostriedky, pričom žalovaná neplnila svoje povinnosti zo zmluvy tým, že neplatila splátky v stanovených termínoch splatnosti. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na postupníka - žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto suma 1.431,85 €, ktorá pozostávala z istiny v sume 1.027,72 €, úroku v sume 74,06 €, úroku z omeškania v sume 315,12 €v a ostatného príslušenstva v sume 14,95 €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere, uzavretých pred 01.01.2008 spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov zmluvy nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a

neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver 813,25 €, ktorý mala splátiť v mesačných splátkach po 23,30 €, vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.03.2010 do 20.12.2011 v počte 22 a v celkovej výške 512,60 €. Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 9 % ročne z jednotlivých dlžných splátok po 23,30 € za obdobie od 21.03.2010 do 20.12.2011 v celkovej výške 40,27 €, ktorú sumu v návrhu presne špecifikoval.

Okresný súd Trenčín vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 18Ro/88/2014-33 zo dňa 06.03.2014, ktorý pre nemožnosť jeho doručenia žalovanej zrušil uznesením č. k. 13C/114/2014-54 zo dňa 23.09.2014.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila. Žalovaná sa v mieste trvalého bydliska nezdržuje a súdu sa miesto jej pobytu zistiť nepodarilo, preto súd uznesením č. k. 13C/114/2014-52 zo dňa 07.08.2014 v spojení s uznesením č.k. 13C/114/2014-85 zo dňa 16.07.2015 ustanovil žalovanej pre toto konanie opatrovníčku. Opatrovníčka žalovanej v podaní zo dňa 18.12.2014 vzniesla námietku premlčania.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v podaní zo dňa 13.01.2015 uviedol, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou, pričom poukázal na zákonné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k celej žalovanej sume, nakoľko právny predchodca žalobcu mal právo zosplatiť úver v čase omeškania hociktovej splátky, a nakoľko žalobu podal žalobca súdu až dňa 20.02.2014, tak túto podal po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Poukázal na to, že žalobca nepreukázal poskytnutie úveru žalovanej a kedy a ako právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Namietal preto aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s poukazom na to, že žalobca ako postupca, ktorému bola postúpená pohľadávka bankou, je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka. Žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania.

V podaní zo dňa 26.10.2015 žalobca k vznesenej námietke premlčania uviedol, že uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, nakoľko si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.12.2011, pričom premlčacia doba je v zmysle § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka štvorročná. Mal za to, že na predmetný záväzkovo-právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia o premlčaní z Obchodného zákonníka s poukazom na § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Ohľadom námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Mal za to, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia zákona je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v tomto ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Mal za to, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Poukázal na skutočnosť, že v čase postúpenia pohľadávky bola žalovaná v omeškani ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškani po dobu 1213 dní. Ohľadom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ďalej uviedol, že z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy, a to pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použil pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia. Zmyslom predmetného ustanovenia je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškani, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä nezaplatený zostatok zaniklo. Pod pojmom nesplácaný dlh uvedený v § 92 ods. 8 zákona o bankách je treba rozumieť dlh dlžníka v podobe vrátenia celého poskytnutého úveru veriteľovi, nakoľko tento dlh vzniká už poskytnutím úveru dlžníkovi, ktorý ho má len možnosť vrátiť v splátkach postupným splácaním za zmluvne dohodnutých podmienok. Podľa žalobcu banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, Phd., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, podľa ktorého účelom

§ 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 zákona o bankách bolo aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český Najvyšší súd resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcií v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám predpokladaným zákonom o bankách. Žalobca mal zato, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len v sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Poukázal na písomnú výzvu zo dňa 21.10.2009, t.j. z času pred postúpením pohľadávky, ktorú zaslal žalovanej žalobca, ktorý bol v tom čase oprávnený konať na základe uzavretej mandátnej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v podaní zo dňa 09.12.2015 uviedol, že na záväzkovo-právny vzťah vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou sa vzťahujú ustanovenia o premlčaní uvedené v Občianskom zákonníku s poukazom na záver uznesenia Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013. Naďalej tvrdil, že žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, čím neuniesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Je potrebné preukázať, že napriek tomu, že žalobca predložil výzvu zo systému, musí preukázať, že túto výzvu skutočne banka zaslala žalovanej. Žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by výzva bola zaslaná žalovanej. Hlavným účelom § 92 zákona o bankách bolo nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Na tomto mieste však zákon stanovil podmienky, za akých je možné postúpiť bankovú pohľadávku. Jednou z týchto podmienok je zaslanie výzvy klientovi. Žalobca nepreukázal zaslanie výzvy žalovanej, preto považoval zmluvu o postúpení pohľadávok za neplatnú pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné, a za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpoklady, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Banka má právo postúpiť pohľadávku aj z celého úverového vzťahu, pričom oprávnenie zosplatniť úver žalobca nemá, nakoľko nemá bankovú licenciu. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazť žalobcu na náhradu trov konania.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p., rozhodol súd vec podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu.

Súd pri rozhodnutí vychádzal z podanej žaloby, zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2007, všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.08.2002, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012, zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohami zo dňa 27.09.2012, pokusu o zmier zo dňa 24.01.2014, vyjadrenia opatrovníčky žalovanej zo dňa 18.12.2014, vyjadrení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej zo dňa 13.01.2015 a dňa 09.12.2015, vyjadrenia žalobcu zo dňa 26.10.2015, výzvy žalobcu zo dňa 21.10.2009 a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2007 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO 00 151 653, ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že právny predchodca žalobcu (banka) poskytol

žalovanej úver vo výške 813,25 € (24.500,- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 59 mesačných splátkach po 23,30 € (702,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluvné strany si dojednali poplatok za správu úveru 1,99 € (60,- Sk), Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 20.02.2007 a posledná splátka bola splatná dňa 20.12.2011. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá ako pevná do konečnej splatnosti úveru vo výške 18,40 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola 25,64 %.

Spolu s vyjadrením zo dňa 26.10.2015 žalobca predložil výzvy žalobcu zo dňa 21.10.2009, ktorou oznámil žalovanej, že je na základe mandátnej zmluvy oprávnený k začatiu inkasa finančnej pohľadávky z dôvodu neplatenia splátok úveru, ktorý jej právny predchodca žalobcu poskytol. Požiadal o okamžité uhradenie dlžnej čiastky 116,50 € do 04.11.2009.

Z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 pohľadávku voči nej vo výške 1.431,85 € žalobcovi s tým, že od okamihu doručenia tohto oznámenia je možné tento záväzok uhradiť výlučne plnením žalobcovi.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka -žalobcu. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky žalovanej ku dňu postúpenia sumu 1.431,85 €, z toho istina 1.027,72 €, riadne úroky 74,06 €, úroky z omeškania 315,12 €, poplatky 14,95 €.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou účinnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 10.01.2007.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 2a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

a) prijíma vklady a

b) poskytuje úvery

a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po

prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska..

Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov. Tieto informácie banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením. Informácie a doklady o záležitostiach, ktoré sú chránené bankovým tajomstvom, banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn, ak tento zákon neustanovuje inak. Klient má právo za úhradu vecných nákladov oboznámiť sa s informáciami, ktoré sa o ňom vedú v databáze banky alebo pobočky zahraničnej banky, a na obstaranie výpisu z nej. Za porušenie bankového tajomstva sa nepovažuje poskytovanie informácií v súhrnnej podobe, z ktorých nie je zrejмый názov banky alebo pobočky zahraničnej banky, meno a priezvisko klienta.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná.

Medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z tejto zmluvy o úvere vznikla právnemu predchodcovi žalobcu povinnosť poskytnúť žalovanej úver a žalovanej vznikla povinnosť vrátiť poskytnutý úver podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Žalovaná ako dlžník akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazala.

Súd uzavretú zmluvu o splátkovom úvere posúdil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (10.01.2007). Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela zákona č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil zákon č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany - spotrebiteľa, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka č. 568/2007 Z.z. nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008.

Súd sa ako prvotnou zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Aktívnu vecnou legitímáciu je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ (postupca) postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej ako dlžníkovi na žalobcu (postupníka). V danom prípade sa jedná o zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla banke ako veriteľovi voči žalovanej ako dlžníkovi zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na skutočnosť, že postupcom bola banka, postupníkom bol žalobca, ktorý nemá postavenie banky a nemá povolenie na vykonávanie bankovej činnosti a dlžníkom bol klientom banky, vzťahujú sa na postúpenie pohľadávky nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.), ale aj ustanovenia zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (§ 92 ods. 7). Pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou sa postupuje pohľadávka z nezosplatneného úveru z banky na tretí subjekt, je v zmysle tohto zákona vyžadované splnenie ďalších skutočností, pričom nesplnenie čo i len jedného z nich spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy v časti postúpenia predmetnej pohľadávky. Súd mal za to, že oznámením banky ako veriteľa o postúpení pohľadávky subjektu, ktorý nemá postavenie banky a nemá povolenie na vykonávanie bankovej činnosti, nemôže znamenať, že absolútne neplatná zmluva o postúpení pohľadávok sa tým konvaliduje a táto zmluva o postúpení pohľadávok sa bez splnenia zákonom vyžadovaných náležitostí stane právne existujúcim a platným právnym úkonom s adekvátnymi následkami. Žalobca v konaní predložil výzvu vypracovanú žalobcom dňa 21.10.2009, ktorou oznámil žalovanej, že je na základe mandátnej zmluvy oprávnený k začatiu inkasa pohľadávky z nezaplatených splátok úveru a požiadal žalovanú o úhradu sumy 116,50 €, pričom nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetná výzva doručená žalovanej. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej legitímácie predložil spolu s podanou žalobou aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 a vzhľadom k tomu, že v konaní žalobca nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. žalovanej, súd sa aj s poukazom na túto skutočnosť zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči žalovanej.

Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej, ako svojmu klientovi tzv. bankový úver. Slovenská sporiteľňa, a.s. podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodit' ani výkladom ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen

nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Banky a pobočky zahraničných bánk sú oprávnené v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, pričom musia byť dodržané ustanovenia zákona o bankách o ochrane bankového tajomstva. V zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta, ktorý obsahuje účel a prípadne aj podmienky poskytnutia informácií a dokladov chránených bankovým tajomstvom tretím osobám. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 7 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol jeden rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že:

a/ klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť,
b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní,
c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný.

V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (žalobca) je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ žalovaná ako dlžníka nespĺnila riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, že jej omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bola písomne vyzvaná. Nepreukázanie týchto troch skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie žalobcu ako postupníka v konaní.

V danej veci vyplynulo, že ku dňu postúpenia pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu (27.09.2012), žalovaná ako klient nespĺnila včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere a bola v omeškaní s plnením viac ako jednej splátky, a to po dobu dlhšiu ako 90 dní. Túto skutočnosť nespochybnila ani samotná žalovaná. V konaní však nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky žalovanú písomne vyzvala na zaplatenie dlhu. Žalobca síce v konaní predložil výzvu k úhrade zo dňa 21.10.2009, v ktorej žalovanej oznámil, že na základe mandátnej zmluvy je oprávnený k začatiu inkasa a požiadal žalovanú o zaplatenie sumy 116,50 €. Žalobca však napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nepredložil akýkoľvek dôkaz o tom, že táto listina bola doručená žalovanej, resp. že by jej bola (s poukazom na čl. 10 VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere) čo i len odoslaná (napr. doručenkou, podací lístok, výpis z poštovej knihy, podací hárok a podobne), resp. zaslaná elektronickými médiami. Z obsahu predmetnej výzvy jednoznačne nevyplýva, že by ňou žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku, ktorého omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu klienta (žalovanej) na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, tak neboli splnené a

vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

Záverom súd dodáva, že nedostatok aktívnej vecnej legitímácie nemohol súd zhojiť sám ani odstraňovaním väd podania v zmysle § 42 a nasl. O.s.p., prípadne poučením o zámene účastníkov podľa § 92 ods. 4 O.s.p..

V zmysle § 5 ods. 1 O.s.p. súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

V zmysle § 5 ods. 2 O.s.p. súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom konaní zastúpený advokátom.

Súdy poskytujú účastníkom poučenie o ich procesných právach a ich procesných povinnostiach. Z uvedenej dikcie však vyplýva, že poučenie o otázkach hmotného práva je neprípustné. Otázka vecnej legitímácie v konaní je síce primárne otázkou hmotnoprávnou, ale nachádza svoju reflexiu v mnohých procesných inštitútoch (napr. i otázky zámene účastníkov podľa § 92 ods. 4 O.s.p., či núteného procesného spoločenstva). Ak by však súd pristúpil k poučeniu napr. o zámene účastníkov podľa § 92 ods. 4 O.s.p., ktorá primárne slúži na zhojenie nedostatku vecnej legitímácie v konaní, išlo by už o poučenie o hmotnom práve, ktoré je v zmysle § 5 O.s.p. a contrario neprípustné. Totožný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 5 Cdo 51/2009 zo dňa 23.06.2010.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celom rozsahu. Z dôvodu hospodárnosti po zistení nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd vznesenou námietkou premlčania nezaoberal.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Žalovaná bola v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto by jej podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si žalovaná žiadnu náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, že by jej v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane žalovanej. Nakoľko súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, bola žalovaná tým účastníkom v konaní, ktorý mal úspech vo veci. Vedľajší účastník na strane žalovanej má v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva ako žalovaná. Keďže žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. ako úspešnému účastníkovi v konaní, uvedené právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupoval na jej strane. Z uvedeného dôvodu súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník má právo dať sa zastúpiť v súdnom konaní advokátom, lebo ide o ústavou zaručené právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Z toho dôvodu za účelne vynaložené trovy konania treba považovať aj trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v súdnom konaní. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovanej si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 129,75 €, pričom vychádzal z hodnoty sporu vo výške 512,60 €. Uplatnené trovy pozostávali z 3 úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (hodnota úkonu 34,86 €), vyjadrenie k žalobe zo dňa 07.04.2015 (hodnota úkonu 34,86 €), vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zo dňa 09.12.2015 (hodnota úkonu 34,86 €) režijného paušálu vo výške 3 x 8,39 €. Celkovo trovy vedľajšieho účastníka predstavovali výšku 129,75 €. Súd mu však

nepriznal výšku trov v celom rozsahu, ale ich podľa § 150 ods. 2 OSP krátil o polovicu. Pri aplikácii § 150 O.s.p. je súd povinný mať na zreteli účel súdneho konania a poskytnutie súdnej ochrany právam účastníkov. V danom prípade bola činnosť vedľajšieho účastníka v súlade s účelom ochrany práva účastníkov. V danom prípade bola činnosť vedľajšieho účastníka v súlade s účelom súdneho konania a v dôsledku jeho činnosti bola účastníkovi poskytnutá náležitá ochrana práv žalovanému spotrebiteľovi. Vedľajší účastník však vstupuje do konaní paušálne, ide o právne nenáročné zastupovanie v obdobných sporoch, preto súd považoval trovy priznané vo výške 64,88 € za primerané. Tieto je žalobca v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Patrika Podhorského, advokáta. Je nepochybné, že vedľajší účastníci, rovnako je tomu aj v tomto prípade, podávajú tzv. formulárové podania, ktorými vstupujú do konaní a ktorými bránia práva spotrebiteľov vystupujúcich na strane žalovaných. Túto skutočnosť súd považoval za postačujúca na využitie možnosti trovy konania krátiť o jednu polovicu.

Súd záverom dodáva, že pokiaľ žalobca cielene a účelovo skúša proti obrovskému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje neopodstatnené nároky, nie je žiaden rozumný a legitímny dôvod pri rozhodovaní o trovách konania práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa ho od týchto trov akokoľvek odbremeniť. Pokiaľ bude existovať reálna hrozba pre žalobcu, že bude znášať trovy takéhoto konania, ktoré sám spôsobil, bude ho to odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom. Pokiaľ však žalobca neriskuje proti vedľajšiemu účastníkovi ani náhradu trov konania, resp. zníženú náhradu trov konania, bude si naďalej takéto nároky uplatňovať, pretože sa mu to ekonomicky vyplatí. Zmyslom náhrady trov konania a jedným z hlavných funkcií zásady úspechu v konaní je preventívna funkcia, ktorá slúži na to, aby sa zamedzilo podávaniu neopodstatnených žalôb a práve takéto žaloby podáva žalobca (zásada loser pays). (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.09.2013 sp.zn. 14Co/209/2013).

Lehotu na splnenie povinnosti, 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku, určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.